

Pasā Jērs – Kristus ir upurēts par mums

1.kor.5:7 (ang.tulk.)

2.Moz.12 lasām, ka Dievs pavēlēja ebrejiem svinēt *tā Kunga Pasā (Paiešanas garām svētkus)* Ābiba 14. dienā pēc lunārā (mēness) kalendāra. *Pasā* upurjēra asiņu dēļ nāve pagāja garām ebreju mājām Ēģiptē. Šie svētki atgādināja Izraēlam par derību ar Dievu un norādīja uz Dieva plānu glābt cilvēci ar īstā *Pasā upurjēra* Jēzus asinīm – jaunu derību. Ar Ābiba mēnesi (*tulkojumā – labība ienākas*) Dievs pavēlēja Izraēlam iesākt gadu. Simboliski tas norādīja uz jaunu sākumu Izraēla dzīvē, kā arī cilvēka dzīvē, kurš pieņems *Pasā* upuri Jēšua. *Pessah* svinēja 7 dienas. **Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, arī Viņš ar saviem mācekļiem svinēja *Pasā*. Viņš tika nodots *Pasā* vakarā un augšāmcēlās *Pasā* trešajā dienā.** Arī pirmā draudze svinēja *Pasā*. Bet kur tad radās *Lieldienas*? *Lieldienas* nav tulkojums no ebreju vārda *Pessah*. Jēzus ar saviem mācekļiem nesvinēja *Lieldienas*, bet gan jūdu *Pasā*. *Pasā* svētku vakariņās viņi neēda olas, zaķi vai cūku, bet gan *Pasā* jēru, neraudzētās maizes un dzēra vīnu. Svētki Izraēlam nenozīmēja tikai ēšanu un dzeršanu. Tā bija satikšanās ar Dievu, kurā pat ēdieniem uz galda bija nozīme. **Jēšua (Jēzus) piepildīja *Pasā* svētku nozīmi, kļūstot par *Pasā upurjēru*, simboliski – neraudzētu maizi un vīnu, tā noslēdzot jaunu derību ar Izraēla namu.**

Ar laiku pagāniem, kas pievienojās pirmajai draudzei, ebreju Svēto Rakstu kalendārs vairs neko nenozīmēja. Baznīcas tēvi jauno derību atdalīja no vecās (kaut gan arī tā tika dota ebrejiem Jer.31:31), svētku laikus un tradīcijas izmainīja, ieviesa baznīcas kalendāru. Tādēļ līdz šai dienai saglabājies uzskats, ka *ebreju Pasā* un *kristiešu Lieldienas* ir pilnīgi atšķirīgi svētki. **Kad kristietība kļuva par valsts reliģiju Romā, bīskapi aizliedza kristiešiem svinēt *tā Kunga Pasā* Dieva noliktajā laikā.** Bībeles svētku dienas tika pieskaņotas romiešu un grieķu reliģiju svētkiem pēc pagānu solārā (saules) kalendāra. 196. gadā Cezarejā Romas bīskapu sanāksmē tika pieņemts lēmums, ka Kristus augšāmcelšanos jāsvin svētdienā, kas iekrīt saules dievietes Aštartes ikgadējo svētku laikā. Tika apvienota Kristus un saules augšāmcelšanās diena. Angļu valodā joprojām šo dienu sauc par *Aštartes saules dienu* (Easter Sunday). 325. gadā kristīgā baznīca izdeva oficiālu paziņojumu, kurā tika pavēlēts Kristus augšāmcelšanos svinēt Romas bīskapu noteiktajā svētdienā, piedraudot sodīt visus, kas atzīmēs to ebreju *Pasā* laikā. Ebreji, kuri 1500 gadus bija svinējuši *Kunga Pasā* pēc Dieva noteiktā Svēto Rakstu kalendāra, atteicās Kristus augšāmcelšanos svinēt saules dievietei veltītajā svētdienā. Par to viņus sodīja ar nāvi. **Atdalot Jēzus augšāmcelšanās dienu no *Pasā* svētku 7 dienu cikla, kristīgā baznīca nošķīrās no pirmās draudzes.** Izveidojās dziļa aiza starp ebrejiem un kristiešiem, kas pastāv vēl šodien. Baznīcas kalendārā parādījās arvien vairāk *īpašo dienu*. 500. gadā tēvs Anastasijs II iecēla **Lielo gavēni**. Vienkāršajiem ļaudīm nozīmēja 40 dienu gavēni, bet saskaņā ar kanona likumu: “*Bīskapiem un svētajiem nebūs gavēt, lai nezaudētu spēku*”, svētie tēvi paši negavēja. 633.gadā iecēla **Lielo**

piektdienu. ASV to sauc par *lielo Frejas dienu* (no *Long Friday*). Latīņu saules dievieti Venēru ziemeļrietumu Eiropā sauca par Freju, bet austrumu zemēs par Diānu vai Aštarti. Lai varētu svētīt *Frejas dienu*, bīskapi nolēma atzīmēt Kristus ciešanas *Frejas dienā* (piektdienā). Kristus sacīja, ka atradīsies zemes klēpī trīs dienas un trīs naktis. Ja Viņš nomira piektdienā, tad kapā Jēzus pavadīja tikai divas naktis un vienu dienu. **Kristus augšāmcelšanās dienu** romieši pielāgoja Aštartes svētkiem, ieceļot to svētdienā (saules dienā). Daudzus gadus pirms Kristus dzimšanas pagāni šo dienu pavasarī atzīmēja kā saules dieva augšāmcelšanās svētkus. Šajos svētkos pagāni kāva un ēda cūkas. N. Volenskis uzskata, ka Lielā diena nav iedomājama bez cūkgaļas un desas. Sensenos laikos cilvēks esot skatījies uz sauli un redzējis tajā vepri. Tādēļ cilvēki līdz šai dienai *Lielajā saules dienā* ēdot cūkas. **Ticīgo svētku galdā Pasā jēru pamazām nomainīja cūka (kuru ebrejiem Dievs aizliedza ēst), olas, trusis...** Leģenda vēsta, ka saules dieviete Aštarte piedzimusī no olas. Tādēļ viņai par prieku tiekot krāsotas olas. Viens no baznīcas skaidrojumiem par *Liieldienu olām* ir tāds: ola mums atgādina, ka Kristus bija iesprostots kapā tāpat kā cālis olas čaumalā. Vēlāk ieviesa **Ēzelīša svētkus**. Ēzeli uzskatīja par svētu, jo uz tā Jeruzālemē iejāja Jēzus. Ēzelīti veda baznīcā, bīskaps sēdās tam virsū un visi gavigāja. Bet vai Jēzus jebkad ir teicis īpaši izcelt kādu no šīm dienām?

Var jau būt, ka datumi nav svarīgi, tomēr Elohim (Radītājs) arī Pats ievēroja noliktos tikšanās laikus ar Savu tautu: Viņš sūtīja Jēzu, lai Tas mirtu kā upurjērs *Pasā* pirmajā dienā, augšāmceltos kā pirmās ražas “kūlītis” *Pasā* trešajā dienā un sūtīja Svēto Garu piecdesmitajā dienā. Ja Izraēls nebūtu sagatavojis zemi Glābēja nākšanai (pildot likumu un ievērojot *tā Kunga svētku (satikšanās) laikus* – 3.Moz.23), Jēzus nebūtu varējis piepildīt *Pasā*. Ja Izraēls šodien pārtrauktu ievērot svētkus, Jēzus nevarētu piepildīt *Sukkot* (*latv.-Lieveņu, Būdiņu vai Pļaujas*), kas runā par Svaidītā – Mesijas otro atnākšanu. Baznīca vēlas, lai ebreji tai pievienojas un dzīvo pēc tēva Gregorija XIII kalendāra, jo laikam nesaprot, ka Dieva derība ar Izraēlu joprojām ir spēkā. Pāvils mācīja, ka pagāniem (meža eļļas koka zariem) jātiek piepotētiem Izraēlam (dārza eļļas kokam), nevis otrādi (Rom.11). Ja nu Mesija kādu gadu atnāk *Sukkot* (Būdiņu vai Pļaujas) svētkos Jeruzālemē, kamēr baznīcēni nes saviem priesteriem burkānus un kāpostus, neiedziļinājušies svētku būtībā? **Pat, ja svētku dienām nebūtu nozīmes, ebreju un kristiešu izlīgums ir viens no pēdējo laiku atmodas priekšnosacījumiem.** Rom.11:31;14-15 Pāvils skaidro, ka pagānu tautas saņēmušas žēlastību, lai pēc tam atdotu to atpakaļ ebrejiem, modinot viņos *greizsirdību*. Kādā veidā? Pieņemot Izraēla Dievu un sekojot Viņa derības norādījumiem. Ebreju atgriešanās, savukārt, atnestu pasaulei tik lielu svētību kā dzīvību mirušajiem! Vai ebrejs, ieejot baznīcā šodien, varētu kļūt *greizsirdīgs* skatoties, cik patiesi pagānu tautu kristieši pagodina Izraēla Dievu un Viņa Svaidīto? Vai ebrejs sajustu kaut ko pazīstamu klausoties, kā tiek izskaidroti viņu senčiem dotie Svētie Raksti? Vai aizejot uz *Liieldienām* viņš saprastu, ka tas ir *Pasā paveids, tikai citā izpildījumā un laikā?*

Kā mācekļi izskaidroja tā *Kunga Pasā* jaunajā derībā? *Pessah* 7 dienās ietilpa *Neraudzētās maizes svētki* un *Pirmās ražas svētki*. Izejot no Ēģiptes, ebrejiem neatlika laika raudzēt maizi. Viņi ēda neraudzētas maizes un raugs kļuva par vecās dzīves (grēka) simbolu. Apustuļi vēlāk mācīja ticīgos *izmēst raugu* no savām sirdīm – atstāt grēku, garā savienojoties ar Jēzus nāvi. (1.kor.5:7) Neraudzētās maizes norādīja uz Dzīvības maizi Ješua, kurā nav grēka (rauga). (Jāņa 6:51-58) ***Neraudzētās maizes svētki māca par nodalīšanos no grēka, bet Pirmās ražas svētki par nodošanos Dievam.*** Nākamā dienā pēc *sabata* Dievs teica atnest pirmās ražas kūlīti no apsolītās zemes laukiem priesterim, tā veltījot visu ražu Dievam. (3.Moz.23:10-11) Jēzus augšāmcēlās nākamā rītā pēc *sabata* un bija pirmais dzīvais starp mirušiem. (1.kor.15:20-23) Jēzus augšāmcelšanās bija dvēseļu pļaujas sākums. *Pirmās ražas svētki* māca par savienošanos ar Kristus augšāmcelšanos garā. Izejot no Ēģiptes katrai ebreju ģimenei vajadzēja nokaut jēru – *Pasā* upuri un aptraipīt ar viņa asinīm durvju stenderes. Jēram vajadzēja būt bez vainas, tas bija jāuzdur uz koka, jāpagatavo un līdz rītam jāapēd. *Pasā* upuris izglāba Izraēla bērnus, kad Dievs sodīja Ēģiptes zemi. Tā bija īstā *Pasā upura* ēna, kas norādīja uz Dieva Jēru Ješua. Jēzus piepildīja *Pasā* – Viņš nesa mūsu grēkus, tika nogalināts ne savas vainas dēļ, Viņa kauli netika salauzti un līdz rītam Viņš tika noņemts no koka. (Jes.53; Jāņa 1:29). ***Ēdot Pasā mielastu ar saviem mācekļiem, Jēzus atklāja tiem, ka ir Patiesais Upurjērs. Neraudzētā maize un vīns norādīja uz Viņa miesu un asinīm, kam jātiek upurētām par cilvēci.***

Jēzus piepildīja *Pasā* svētku jēgu, taču Viņš neteica: turpmāk vairs nesviniet *Pessah*! Ješua sacīja, lai turpmāk *Pasā* mielastā piemin Viņu – Svēto Dieva Jēru!

R.Booker. "Jesus in the Feasts of Israel"; *S. Telchin* "Betrayed"